

13/2006 GOMENDIOA, EKAINAREN 20^{KOA}, MUXIKAKO UDALARI EGINA, INDUSTRI JARDUERA BAT LEGEZTA DEZAN ETA BEHARREZKO IKUSKETAK EGIN DAITEZEN, KAUTELAZKO NEURRIRIK HARTU BEHAR DEN ALA EZ ERABAKITZEKO.

14/2006 GOMENDIOA, EKAINAREN 20^{KOA}, EUSKO JAURLARITZAKO INGURUMEN ETA LURRALDE ANTOLAMENDU SAILARI EGINA, INDUSTRI JARDUERA BATEKO ISURPEN-GUNE BATZUK ARAUPETZERA BEHARTU DEZAN, ETA HORIEN GAINEAN BEHARREZKO KONTROL JARDUERAK EGIN DAITEZEN.

Aurrekariak

1. Kexaren xedea Muxikako Astelerra, Zabale eta Txakele auzoetako bizilagunek jarduera horrek eragindako zaratengatik jasan behar dituzten eragozpenak ziren, gaez batez ere. Horrekin batera, enpresak atmosferara egiten dituen isurketak ere aipatu zituzten. Gainera, administrazio horrek agerturiko permisibitate eta pasibotasunarengatik haserre daudela adierazi ziguten, izan ere uste dute, azken hamabost urte hauetan jarri izan dituzten salaketak jarrita ere, adierazitako kontuei konponbidea bilatu baino enpresari instalazioak eta garatzen duen jarduera zabaltzeko aukera eman zaiola. Horretarako ordea, ez dira eduki derrigorrezkoak diren baimenak eta ondorioz, ez dira ezta funtzionamendu zuzena bermatzeko beharrezkoak diren kontrolak egin.
2. SOS MUXIKA plataformak helarazitako dokumentazioa aztertuta, antzeman ahal izan dugu 1995ean jada INAMA, S.A. enpresak kaltetzen zituen auzotarrek Udal Erakunde horrengana jo zutela ondorenean adieraziko dugun moduan, instalazioak kogenerazio planta jarriko zuela jakinarazi zitzaizenean:

“...ILOGIKOA da egurrezko taula aglomeratuak egiten dituen enpresa batek, INAMA, S.A. izeneko enpresa bezala, bertan sortzen duen HAUTSA sortuta ere, erabat irekita egotea azalera osoan zati bat salbu. Horrek etengabeko hautsa eta kamioien trafikoa astuna dakar. Horrela, inguruko auzotarrek ezin dugu gure etxebizitzetako ezta leiho bat ere ireki etxebizitza partikularrak aireztatzeko. Alde batera uzten dugu gainera, gure ibilgailuetan, lursailetan, etxeetan eta abarretan pilatzen den hautsa. Kontuan hartuta enpresatik gertu asmatiko gaixo dezente bizi dela, enpresa horrek sorturiko hautsak gaixotasuna larriagotzen die (komenigarria

litzateke aztertzea ea zergatik dauden horrenbeste pertsona bronkioetako gaixotasunekin enpresatik gertu bizitzean). Hautsak ez du inolako oztoporik aurkitzen inguruko eraikinetatik ibiltzeko, batez ere enpresaren egoera zein den kontuan hartzen bada: kanpoalderantz erabat irekia dago (...).

(...) Egunean zehar dagoen zarata jasangaitza bada ere, ez du alderik gauean antzeman daitekeenarekin, batez ere txanda aldaketa ematen denean. Txanda berria goizeko betan hasten da lanean, eta enpresaren makineriaren zati bat jartzen dute martxan, eta horien artean zuritzailea (etengabeko kolpe biratzaileen bidez, egurraren azala kentzea lortzen duen makina) aurki daiteke. Ez da beharrezkoa adieraztea zein izan daitekeen funtzionatzen goizeko betan hasten den makina horren zarataren efektua. Zonaldean inor ez da gai lo hartzeko..."

3. Hamar urte geroago, SOS MUXIKA plataforma eratzen duten auzotarrek erakunde honengana jo zuten adieraziz, egun oraindik zarata, dardara, usai, ke, hauts, etab. arazo berak jasan behar dituztela, eta horiek larriagotu egin direla emaniko zabalkuntzaren ondorioz. Zabalkuntza instalazioetan, jardueretan nahiz funtzionamendu ordutegian eman zen.
4. Erreferentziako jardueraren egoera administratibo zein urbanistikoaren inguruko informazio zehatza izateko helburuarekin, Muxikako Udalari nahiz Eusko Jaurlaritzako Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Sailera jo genuen. Halaber, hainbat elkarrizketa izan ditugu bi administrazioetako arduradunekin ahal bazen argibide zehatzagoak lortzeko kasuan ematen diren gertakarien inguruan jarraitutako jardueren gainean.

Gogoetak

Azpimarratu behar dugu esku artean duguna bezalako jarduera bat funtzionamenduan jartzeko beharrezkoak diren baimen administratiboak anitzak badira ere, inguruak bizi duen ingurumenaren hondatzea eta zuzenean jasan behar dituzten gaixotasunak kontuan hartu ditugula, eta ondorioz, INAMA, S.A. enpresaren egoeraren legaltasuna aztertzen saiatuko garela aplikatu daitekeen ingurumen araudia kontuan hartuta.

Zentzu horretan adierazi behar dugu, gure Euskal Autonomia Erkidegoan, Ingurumenaren babeserako otsailaren 27ko 3/1998 Legea dela mota horretako instalazioak legalizatzeko prozedura zehazten duena.

Lege hori indarrean jarri aurretik, Jarduera Gogaikarri, Osasungaitz, Kaltegarri eta Arriskutsuen gaineko azaroaren 30eko 2414/1961 Dekretua zen (IGOKA hemendik aurrera) derrigorrezko udal lizentziak ematearen erregimen zehatza ezartzen zuena, jarduerak ingurumenean izango zuen eragina aztertzea ahalbidetuko zuen tresna gisa.

Bestalde, atmosferaren kutsadurari dagokionez, aplika daitekeen arloko arau nagusia Ingurune Atmosferikoa babesten duen abenduaren 22ko 38/1972 Legea, eta horixe garatzen duen otsailaren 6ko 833/1975 Dekretua dira.

Jarduera horiek prozedura zehatz batera makurtzeko arrazoia jardueraren funtzionamenduak eragin kaltegarri edo eragozpen eta ezerosotasunak sor ditzakeela aurreikustea da. Horrela, jardueraren garapen normala ezarpen hertsia goetara egokitzeak interes orokorra babestu nahi du. Kasu honetan, interes hori kalitatezko ingurumena izateko eskubidearekin eta bereziki kutsatzaileak diren instalazio hauen inguruan bizi diren pertsonen osasunarekin identifikatzen da.

Adierazitako esparru juridikotik abiatuta eta helarazi zaigun dokumentazio eta informazioa kontuan hartuta, honako gogoeta hauen berri eman nahi dizugu:

1. 1964tik, gutxi gorabehera, funtzionamenduan diharduen enpresa bat da. Hasiera batean zerratoki tailer txiki bat bezala hasi bazen ere, ondorenean eta pixkanaka handituz joan da, eta egun partikula txikien taula aglomeratuak egiten dituzte egurra erabiliz. Gainera jarduera horrek kogenerazio planta dauka, gutxi gorabehera, 1995etik aurrera.

1994ra arte jarduerak erantsitako zabalkuntzak ez ziren IGOKAk ezarritako prozeduraren arabera legalizatu, eta horixe zen gure EAEn aplikatu beharreko araudia Euskal Autonomia Erkidegoko Ingurumenaren Babeserako otsailaren 27ko 3/1998 Legea onartu arte.

Zentzu horretan, enpresaren gaurkotzearen legalizazio prozedurarekin hasi aurretik, instalazioaren une hartako egoera juridikoa zehazteko asmoz, egokia iruditzen zait 1994ko uztailaren 11n Bizkaiko Ingurumenerako Lurralde Ordezkarriak helarazitako txostena hitzez hitz jasotzea. Txosten hori Muxikako Udalarri zuzendurikoa zen, INAMA, S.A. enpresak eragindako

hauts eta zarata eragozpenengatik aurkezturiko salaketengatik eginiko ikuskapen bisitaren ondoren. Horrela, adierazitako txostenak honakoa dio:

“ 1994ko ekainaren 20an Ingurumen Sailburuordetzari helarazitako ofizioaren esparruan, (...) udalerrri horretan kokatzen den INAMA, S.A. enpresak isuritako hauts eta zaratengatik aurkezturiko salaketa erantsiz, jakinarazi nahi dizut ikuskapen bisita egin zitzaiola enpresa horri urte honetako uztailaren 8an. Bisita hori Sailburuordetza honi atxikitzen zaion teknikariak egin zuen (...) Alkateordearekin eta (...) udaleko aparejadorearekin batera. Enpresako ordezkariekin izandako bileraren ondoren erabaki da, INAMA, S.A. enpresak jarduera guztiaren proiektu osoa aurkeztu behar duela birkalifikatua izan eta egungo egoerari egokitu ko zaizkion neurri zuzentzaileak ezartzeko. Izan ere, jardueraren egungo lizentzia 1964koa da, eta ordudanik erabateko aldaketa eman da prozesuan.

Hori dela-eta, enpresari eskatu beharko diozu 60 eguneko epean jardueraren osotasunaren proiektu tekniko gaurkotua aurkezteko. Bertan, laster egingo den KOGENERAZIOA erantsi beharko da...”

Horrekin adierazi nahi duguna da, une hartan enpresak klandestinitatean ziharduela. Halaber, gauzatzen ari zen jardueraren eta 1964an emaniko lizentziaren arteko lotura faltaren inguruko zalantzak ere argi geratu ziren.

Une horretatik aurrera, eta adierazitako udal errekerimenduaren aurrean, enpresak kogenerazio plantaren legalizazioari zegokion eskaera aurkeztu zuen, eta baita une horretara arte gauzatzen ari ziren jarduera ezberdinen eguneratze proiektua. Hori guztia 1994ko urrian eman zen gutxi gorabehera.

Izapideturiko legalizazio espedientetik ateratako frogen bidez baieztatu ahal izan dugu, prozedura hori amaitzeke dagoela oraindik orain, eta INAMA, S.A. enpresak ez duela taula aglomeratuak egiteko eta kogenerazio instalazioa ireki eta funtzionamenduan izateko lizentziarik.

Baieztapen hori ziurtatzeko eta helarazi zaigun dokumentazioak ahalbidetzen digun heinean, udaleko agintaritzak aipaturiko IGOKA prozedurarekin bat etorritik gauzatu ahal izan dituen izapideak zehazten saiatuko gara.

Lehenik eta behin baieztatu dugu 1994ko azaroaren 3ko udaleko txosten teknikoaren bidez eginiko legalizazio eskaera izapidetzea onartu zela. Bideraturiko udal espedientearen jendaurreko erakustaldian jarri zen 1995eko

urtarrilaren 13ko 9. BAOn, eta kaltetuak izan daitezkeenei jendaurreko erakustaldiaren fasearen hasieraren berri eman zitzaien.

1995ean instalazioak kaltetzen zituen 79 pertsonak sinaturiko alegazio idazki bat jaso zen Muxikako Udalean.

1995eko martxoaren 14an Udaleko Teknikariak aldeko informazioa eman zuen jarduera proiektuaren gainean, eta 1995eko abuztuaren 7an aldeko informazioa eman zen ere Eusko Jaurlaritzako Osasun Sailean.

Erakunde honi helarazitako espedientearen kopian ez bada jasotzen ere Korporazioaren txosten ziurtatuaren edo garai hartan Eusko Jaurlaritzako Lurralde Antolakuntza, Etxebizitza eta Ingurumen Saila zenari bidali aurretiko txosten juridikoaren kopiarik, Sail horrek 1996ko otsailaren 8an emaniko kalifikazio txostenaren aurrekarien zerrendan antzeman daiteke bi txostenak aldekoak izan zirela.

Modu berean zehaztu nahi dugu deigarria iruditzen zaigula udaleko espedientearen alegazio fasean 79 sinatzailek aurkezturiko idazkia jasotzea, eta kalifikazio txostenean proiektuaren aurkakotasunik ez zela egon adieraztea.

Bestalde, txostenak jarduera hori gogaikarri, osasungaitz eta arriskutsu gisa sailkatu zuen eragiten zituen zarata, usai eta gas isurketen ondorioz, eta baita material sukoiak eta erregaiak sortzeagatik. Horren guztiaren ondorioz, instalazioak, funtzionamendu egokia bermatzeko, bete beharreko neurri zuzentzaileak ezarri ziren.

Ezarritako prozedura jarraituz, Udaleko Osoko Bilkurak, 1997ko abenduaren 18an eginiko ezohiko bileran, jarduerari derrigorrezkoa zaion baimen edo lizentzia ematea adostu zen, horren bidez taula aglomeratuak egin ahal izan zitzaizaten, eta kogenerazio instalazioa jarri zezaten. Horretarako, honako baldintza hauek jarri ziren:

“...A) Baldintzak:

- 1. Instalazioak lehen aipatu diren aurkezturiko eskaera eta proiektuetara egokitu beharko du.*
- 2. Aldeko egiaztapen-akta lortzeko, eskatzaileak Udalari eskatu beharko dio dagokion egiaztapen bisita egiteko, IGOKAren 34. artikuluan ezarritakoa betez. Eskaerarekin batera, instalazioak lizentzian ezarritakoa betetzen*

duela adierazten duen obra eta instalazioen Teknikari Zuzendariaren ziurtagiria aurkeztu beharko da.

- 3. Egiaztapen bisita egin aurretik makina edo instalazioen funtzionamendua ziurtatu beharko balitz, titularrak horixe jakinarazi beharko dio Alkatetzari probak egin baino bost egun lehenago, horien iraupena eta inguruari kalterik eragingo ez zaiola eta pertsonentzat edo ondasunentzat arriskurik sortuko ez dela bermatzeko hartutako neurriak zehaztuz. Proba horietara Udalak egokitzen jotzen dituen teknikariak joan ahal izango dira...*

Une horretatik aurrera enpresaren titularrak zegozkion lizentziak eskatu behar zituen kogenerazio fabrikarako aurreikusitako instalazioa jartzeko obrak egiteko, eta gainerako instalazioak ezarritako neurri zuzentzaileetara egokitzeko lanak gauzatzeko.

Hala eta guztiz ere, udaleko espedientean bertan baieztatu daiteke, instalazio lizentzia hori eman aurretik, udaleko agintaritzak emana zuela jada aurreikusitako kogenerazio instalazio berria jartzeko obrak egiteko lizentzia. Are gehiago, zehaztu behar dugu lizentzia horren emakida GOKA espedientearen izapidetzearekin hasi aurretik gauzatu zela, 1994ko urriaren 13an eginiko Udalaren Osoko Bilkuraren bidez. Legalizaziorako proiektu teknikoen aurkezpena ordea, 1994ko azaroan egin zen.

Azkenik azpimarratu behar dugu, IGOKAren 34. artikulua honakoa zehazten duela:

“Gogaikarri, Osasungaitz, Kaltegarri eta Arriskutsutzat jotzen den jarduera baterako instalazio lizentzia lortuta, ezingo da jarduera martxan jarri eskumenak dituen teknikariak horren funtzionamendua baieztatu aurretik, ez bakarrik den jarduera izateagatik, baita eragin daitezkeen kalteen izaeragatik ere. Udalak horrelako funtzionariorik izango ez balu, dagokion Organo probintzialari eskatu ahal izango dio.”

Zentzu horretan adierazi dezakegu, 2001eko abuztuaren 3an udaleko espedientean udaleko teknikariak eginiko egiaztapen akta bat jaso zela egurra tratatzeko, aglomeratuak egiteko eta kogenerazio instalazioaren gainean. Bertan, 2000ko azaroan eginiko ikuskapen bisitan honakoa antzeman zela jaso zen:

“Lizentzian ezarritako babeserako neurri guztiak bete dira; suteetako urhartune ekipatuen kokagunea bakarrik aldatu da, pabiloiaren ate nagusien ondoan kokatuz.

Neurri zuzentzaileetan adierazitakoa baino ahalmen handiagoa duen ur depositua instalatu da.

Azkenik, neurri zuzentzaileen funtzionamendua baieztatu da horien eraginkortasuna zehazteko eta indarrean dagoen araudiak adierazitako erreferentziako irizpide edo baloreen babesa bermatzeko nahikoak diren baieztatzeke. Horrela ziurtatzen da zuzenak eta nahikoak direla.”

Udaleko teknikariak berak ezarritako neurri zuzentzaileen eraginkortasuna bermatzen dela baieztatzen badu ere, honakoa zehaztu zuen modu berean: *“ez dira 78. eta 14. neurri zuzentzaileak baieztatu, udaleko zerbitzuek ez dituztelako atmosferara isuritako partikulak neurtzeko (mg/Nm³) beharrezkoak izango liratekeen neurtzaileak, eta beraz, Ingurumen Sailburuordetzako teknikariak izan beharko dira ezarpen horien baieztapena egiten dutenak.”*

Hala eta guztiz ere, erabaki hau hartzen du: *“INAMA, S.A. enpresa adierazitako erreferentziako jarduerarekin hasi daiteke, ezarpen hauetara egokitzen bada:*

- Enpresak gaitasuna duen teknikariak idatzi eta sinaturiko, eta dagokion Elkargoak onetsitako obra zuzendaritzaren ziurtagiria aurkeztu beharko du, eta bertan adierazi instalazioak proiektuari egokitzen zaizkiola, eta ezarritako neurri zuzentzaileen arabera jarri direla.*
- Gaietan aditu den enpresak eginiko atmosferara isuritako partikulen neurketa aurkeztuko da, edo bestela Muxikako Udalaren bidez Ingurumen Sailburuordetzako teknikariei eskatuko zaie neurketa egiteko.”*

Azkenik, zarata mailen baieztapenari dagokionez jakinarazi zen, 2001eko ekainaren 7an Bizkaiko Foru Aldundiko teknikariarekin batera neurketa egin zela, eta lortutako mailak ez zituela Ingurumen sailburuordetzak ezarritako gehieneko mugak gainditzen. Baieztapen hori lortutako emaitzak, neurketa egiteko modua, neurtutako soinu iturriak zeintzuk izan ziren, kontuan hartutako isurketa guneak,... aipatu gabe egin zen. Informazio gabezia horrek ezinezko bilakatzen du ondorenean inolako baieztapenik egitea lortutako emaitza horien gainean. Gainera, beharrezkoa da adieraztea eginiko ikuskapen bisita ez zela behar bezalako zorrotasunez egin. Izan ere, neurketa egiten emaniko denbora aztertuz gero, soinu neurketa 12,30 eta 13,00ak

artean egin zen, eta hori ez da nahikoa enpresaren instalazioen neurriak kontuan hartuz gero.

Udaleko txosten teknikoaren edukiari arreta emanez, ondoriozta dezakegu argi dagoela ikuskapen aktak ez dituela IGOKAren 34. artikuluan jasotako ezarpenak betetzen. Izan ere, instalazioak jarduera lizentzian ezarritako neurri zuzentzaileak betetzen dituen behar bezala ez frogatzeaz gain, horien eraginkortasunaren baieztapena ere alde batera uzten da. Arauak ezarritako moduan aurretik egin beharreko ikuskapena ez da bakarrik gauzatu behar zer jarduera mota denaren arabera, baizik eta baita ere eragin daitekeen kaltearen arabera. Gainera, ezinezkoa da beste interpretaziorik egitea arauak ondorenean egiteko ezartzen duen ikuskapen jarduera (35. artikulua eta hurrengoak) aurretik ezarritako zuzenketa bideen eraginkortasuna kontuan hartuta gauzatzen bada (38. artikulua).

Dena dela, baieztatu daiteke egiaztapen-akta horrek ez zuela irekiera lizentzia ematea ekarri, aztertu dugun udaleko espedientean antzeman dugulako baimen hori ez dela inoiz eman izan.

Izapideturiko udaleko prozeduran antzemandako irregulartasunak ikusita, eta kontuan hartuta jarduera edo instalazio lizentzia izateak ez duela inoiz justifikatzen sailkatutako jarduerak ireki eta martxan jartzea aurretik ezarritako neurri zuzentzaileak betetzen direla ez bada baieztatzen, martxan jartzeko baimenak ekarri behar duen baieztapena alde batera utzita, adierazi dezakegu INAMA, S.A. enpresak une honetan 1994an zuen klandestinitate egoera berean funtzionatzen jarraitzen duela. Kasu honetan gainera larrigarri bat aurki daiteke, enpresak garapen garrantzitsua izan duelako instalazioetan, eta horiek ez dute indarrean dagoen legeak ezarritako esku-hartzea izan udaleko agintaritzaren partetik.

Baieztapen horri erantsi diezaiokegu, Auzitegi Gorenaren doktrina dela adieraztea, denbora igarotzeak, zergak ordaintzeak, edo udalaren tolerantziak ez duela lizentzia isilean ematearen ekintza justifikatzen. Modu berean, lizentziarik gabe egiten den jarduera klandestinitzat jotzen da, denboraren igarotzeak legitimatzen ez duen iraupen mugagabeko egoera irregularra, alegia.

Ez dago zalantzarik baieztatzean lizentziak araututakoak direla, eta ez dutela eskubiderik onartzen horiek titularraren ondasunean aurkitzen direlako. Hala eta guztiz ere, modu berean da egia lizentziek administrazioaren esku-hartzea

suposatzen dutela, eta haren baimena beharrezkoa dela eskubidea erabiltzeko. Aipaturiko jarduera gauzatzeak, horixe burutzeko tokiak, gauzatzearen baldintzak eta ereduak, ordenamendu juridikoak arautzen ditu, eta bertan jasotako ezarpenetara makurtu beharrekoak dira. Dagokion instalazioaren gaineko baieztapen jarduera hori zuzenbidera moldatzen dela baieztatu behar izango duena administrazioa izango da.

Bestalde, lehen zehaztu bezala, udaleko jardunbideari une oro falta izan zaio koherentzia ikuskapenak egiteko garaian. Izan ere, legalizazio espedientearen izapidetzearekin hasi bazen ere, udaleko agintaritzaren partetik ez da sekulan inolako borondaterik antzeman prebentzioaren printzipioaren alde egiteko, jarduera lizentzien teknikak horixe zehaztu arren.

Horri dagokionez, nahikoa da gogoraraztea zegoen obra lizentziak eman izan direla eskaera horiek egun indarrean dagoen araudiak ezarritako ingurumen baimenaren prozeduratik pasatzea beharrezkotzat jo izan gabe. Esate baterako, 2. fasean zerrautsa, txirlora, ezpalak metatzeko eta suteen aurkako ura gordetzeko biltegi berriaren instalaziorako, eta balio erantsiko instalazioa jartzeko pabilioia kokatzeko (1997ko abenduaren 18ko Alkatetza Dekretua); 5. Lineako pabilioi handituaren proiektua zabaltzeko eta Hm eta Pallmans mailuen errota jartzeko instalaziorako (2001eko abenduaren 26ko Alkatetza Dekretua). Eta 2005eko urtarrilaren 12an aurkeztu zuen enpresak azken instalazio hori gauzatzeko jardura lizentziarako eskaera.

2. Bigarrenik azpimarratu behar dugu atmosferarentzat bereziki kutsagarri bezala katalogaturik dagoen jardura baten aurrean gaudela, otsailaren 6ko 833/2975 Dekretuaren II. Eranskinean ezarritakoaren arabera. Dekretu horren bidez, ingurune atmosferikoaren babeserako abenduaren 22ko 38/1972 Legea garatzen da.

Zentzu horretan, eta Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Sailak helarazitako informazioaren arabera, zehaztu dezakegu jardura hori 3.9.2 atalean jasotzen dela, hau da, taula aglomeratuen eta zuntzekoen fabrikazioaren atalean, eta beraz, aipaturiko II. Eranskineko C Taldean katalogatzen da. Gainera, zenbait instalazio osagarri B Taldean sailkatu daitezke.

Araudia horrek instalazioa behartzen du derrigorrezkoa den baimen administratiboa izapidetzera, industria jarduerak eragindako atmosfera

kutsadurari aurre hartu eta irtenbideak bilatzeko 1976ko urriaren 18ko Aginduaren III. Kapituluak ezarri bezala.

Euskal Autonomia Erkidegoaren Administrazioako sailak sortu, ezabatu eta aldatu eta horien egitekoak eta jardun-arlokoak finkatu zituen Dekretua aldatzen duen irailaren 17ko 19/2001 Dekretuak, Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Sailari ezartzen dizkio ondorenean adieraziko ditugun esparruetako funtzioak:

- a) Lurralde eta itsasertzeko ordenamendua.
- b) Ingurumena.
- c) Urak.
- d) Ubide eta soro ureztatuak.
- e) Baliabide naturalen ordenamendua eta baso zerbitzua, eta naturaren mantentze lanez arduratzea.
- f) Legeen eta araudien arabera, erakunde autonomoak, zuzenbide pribatuko erakunde publikoak eta Sailari atxikitako edo haren menpe dauden sozietateak zuzentzea.
- g) Legeak eta araudiek ezartzen dizkien gainerako eskumenak.

Horretarako, azaroaren 20ko 306/2001 Dekretuak Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Sailaren antolaketa organikoa ezartzen du, eta 13. artikuluan jasotzen Ingurumen Sailburuordetzako Ingurumenaren Kalitatearen Zuzendariak eskumenak dituela atmosferara eginiko isurketen eta zaraten sorburuen kontrola egiteko.

Hori dela-eta, Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Sailari zuzendu gintzaizkion, besteak beste, kontu hauen inguruko informazioa eskatzeko:

1. Aipaturiko instalazioa atmosfera kutsatu dezakeen jarduera izaki, ingurune atmosferikoaren babeserako abenduaren 22ko 38/1972 legea garatzen duen otsailaren 6ko 833/1975 Dekretuak egiten duen sailkapenaren arabera, derrigorrezkoa zen baimena zuen atmosferarako isurketak egingo zituzten guneak martxan jartzeko. Modu berean jarduera sailkatzen den taldearen berri izan nahi genuen, otsailaren 6ko 833/1975 Dekretuan ezarritakoa kontuan hartuta.
2. Imana S.A. enpresak horrelako industriei araubidez eskatzen zaizkien aldizkako neurketak egiten zituen ala ez, eta atmosfera kutsatzen duten

isurketen gaineko baieztapenak egiteko beharrezkoak diren azpiegiturak bazituen.

3. Instalazioak ezarritako baldintza edo neurri zuzentzaileak betetzen zituen ala ez. Halaber, atmosferarako isurketen maila ezartzeko xedearekin egin ahal izan ziren bisita guztietatik eratorritako txostenen kopia jaso nahi izan genuen.

Adierazitako galderei erantzunez, Sail horrek jakinarazi zigun 2003ko maiatzaren 19an Ingurumenaren Kalitatearen Zuzendaritzako Aire eta Zarata Zerbitzuaren buruak, 2002ko uztailaren 1etik aurrera gai horien espedienteak izapidetzeko ardura zuen heinean, enpresari jakinarazi ziola industria jarduerak eragindako atmosfera kutsadurari aurre hartu eta irtenbideak bilatzeko 1976ko irailaren 18ko Aginduaren III. Kapituluaren ezarritako izapidea eskatu behar zuela. Horretarako, hiru hilabeteko epea ezarri zitzaion Ingurumenaren Kalitatearen Zuzendaritzaren aurrean proiektu zehatza aurkezteko.

Helarazitako txostenean honakoa erantsi zen: *“ondorenean, eta INAMA, S.A. enpresari emaniko epea igarota ingurumen organoak eskaturiko proiektuaren aurkezpena jaso izan gabe, 2003ko urriaren 14an Ingurumenaren Kalitatearen Zuzendaritzako Aire eta Zarata Zerbitzuaren Buruak bere garaian enpresari eginiko errekerimendua berretsi zuen, atmosferaren kutsaduraren gaian indarrean dagoen araudiak legeztatuzeko eskatzen duen dokumentazioa aurkezteko eskatuz. Modu berean, INAMA, S.A. enpresari gogorarazi zitzaion ingurune atmosferikoaren babeserako abenduaren 22ko 38/1972 Legearen 3. artikulua arabera, atmosfera kutsatzen duten sorburuen titularrak, horien izaera dena delakoa ere, derrigortuta daudela Gobernuak aurretik eta izaera orokorrez ezarritako isurketa maila errespetatzera.*

2003ko abenduaren 2an bilera bat egin zen Muxikako Udaletxean, eta bertan Euskal Autonomia Erkidegoko ingurumen organoko teknikariek hartu zuten parte udaleko agintaritzaren eta INAMA, S.A. enpresaren ordezkariekin batera. Bilera horretan hainbat akordio lortu ziren enpresak, epe zehatz batzuk betez, dokumentuak aurkez zitzan atmosferaren kutsaduraren gainean indarrean dagoen araudiak ezarritakora egokituzeko.

Hala eta guztiz ere, eta kontuan hartuta Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Saileko Ingurumenaren Kalitatearen Zuzendaritzan ez zela

eskatutako dokumentazioa jaso, 2004ko martxoaren 9an aipaturiko organoak berriro ere eskatu zion INAMA, S.A. enpresari hilabeteko epean proiektu zehatza aurkezteko ingurune atmosferikoaren babeserako abenduaren 22ko 38/1972 Legea garatzen duen otsailaren 6ko 833/1975 Dekretuan, eta industria jarduerak eragindako atmosfera kutsadurari aurre hartu eta irtenbideak bilatzeko 1976ko urriaren 18ko Aginduan adierazitako moduan. Muxikako Udalarari adierazitako idazkiaren kopia bat bidaltzeko eskatu zitzaion.

2004ko ekainaren 8an Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Saileko Ingurumenaren Kalitatearen Zuzendaritzari atxikitako zerbitzu teknikoek ikuskaritza bisita egin zieten Muxikako udalerrian kokatzen den INAMA, S.A. enpresaren instalazioei. Bertan, atmosferara isurketak egin zitzaizkien 22 gune antzeman zituzten, eta argazki erreportajea egin. Ikuskaritza bisita horretan eginiko Aktaren kopia erantsi dut.

INAMA, S.A. enpresak 2004ko ekainaren 16an jakinarazi zion Ingurumenaren Kalitatearen Zuzendaritzari goian adierazitako ikuskaritza bisitan antzemandako guneak legalizatzeko beharrezkoa zen dokumentazioa prestatzen ari zela.”

Egun, eta sail horrek helarazitako informazioaren arabera, azpimarra dezakegu INAMA, S.A. enpresak ez duela oraindik aurkeztu antzemandako atmosferarako isurketen 22 guneak legalizatzeko beharrezkoa den dokumentazioa.

Harrigarria iruditzen zaio erakunde honi enpresaren jarrera hain kontrakoa izanda instalazioan antzemandako isurketa guneen funtzionamendurako baimena lortzeko dokumentazioa aurkezteari dagokionez, derrigorrezkoa den zehapen espediente bideratu ez izana. Araudiak eskumenak onartzen dizkie Herri Administrazioei zigorrak ezartzeko eta Auzitegiek adierazi izan dutenaren arabera, eskuduntza horiek ez dira apetazkoak, Herri administrazioen eskumen esparruan eman daitezkeen jardunbide edo arau-hausteak galarazi behar izatetik baitatoz. Arau-hauste administratibo baten aurrean, administrazioak ez du espediente administratiboa bideratu edo ez bideratu erabakitzeko eskumenik; zentzu horretan jarduteko derrigorra du, eta horrela izango ez balitz, ordena publikoko betebeharren utzikeriaren aurrean egongo ginateke.

Esparru honetako betebeharra urratzen ari den sektore araudiak indartzen du. Araudia horrek inguruan bizi diren hiritarren osasuna babestu nahi du, eta horrekin batera ingurumena defendatu jarduerak atmosferara egin ditzakeen isurketetatik. Horregatik, administrazio horrek ilegaltasun egoera denboran luzatzea ekiditeko beharrezkoak diren neurriak ez baditu hartzen, babestu behar dituen ondasun juridikoak arrisku egoeran egotea onartzen arituko da.

4. Azkenik, zalantzan jarritako jardueraren funtzionamendua ilegala dela baieztatzean, eta hori gure ustez gai honen esparruan administrazio guztiek babestu beharreko prebentzio printzipioaren hauste nabarmena da, udaleko administrazioak Muxikako auzotarrek azken 15 urteetan aurkezturiko kexengatik gauzaturiko jarduerak zehaztu nahi ditugu. Kexa horiek INAMA, S.A. enpresak sorturiko gehiegizko giroko zaratagatik eta atmosferara isuritako substantzia kutsagarriengatik aurkeztu izan dituzte.

Lehenik eta behin, aurkeztu izan diren zarata eragozpenengatik erreklamazioei dagokienez, baieztatu dezakegu 2004ean izan zela Muxikako Udalak INAMA enpresak eragindako zaratak inguruko etxebizitzetan zuen inpaktu akustikoa aztertzeke enpresa espezializatu bati eskatu zion lehenengo aldia. Ekintza hori gainera, jarduerak kalteturiko pertsonak eragindako presioagatik gauzatu zen, enpresak instalazioaren giroko zarata maila aztertzeke ikerketa zehatza aurkeztu ondoren. Ikerketa horretan ordea, ez ziren kalteturiko etxebizitzetako inmisio mailak kontuan hartu.

Horrela, hamar urte igaro ondoren zegozkien erreklamazioak aurkeztuz, etxebizitzetan barruan ematen ziren soinu mailen baieztapena egin zen, eta horren ondorioz antzeman ahal izan zen neurketa egin zen bederatzi etxetatik zazpitan Eusko Jaurlaritzako ekainaren 11ko 171/85 Dekretuak gaueko tarterako onarturiko muga gainditu egiten zela (30 dBA).

Lorturiko emaitzen ondotik, Muxikako Udalak Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Saileko Ingurumenaren Kalitatearen Zuzendaritzari aipaturiko txostenean jasotako gomendioak eta enpresak aurkezturiko inpaktu akustikoko proiektu edo azterketa kontuan hartuko zituen txostena egiteko eskatu zion.

Aipaturiko Sail horrek jakinarazi zigun, Ingurumenaren Kalitatearen Zuzendaritzak Muxikako Udalarari jakinarazi ziola, zerbitzu teknikoek eginiko azterketen emaitzak aztertu ondoren, lortutako ondorioak, neurri handi batean, bat zetozela ikusi zutela. Zentzu horretan adierazi zuten, egokitzen

jotzen zituztela jarduerak eragindako zarata maila zuzentzeko adierazitako neurri zuzentzaileak. Horregatik Udalari eskatu zioten enpresari eskatzeko hilabeteko epean adierazitako txostenetan proposaturiko neurriak hartzeko, eta zehazki, zenbait gune gutxitzeko neurriak hartzeko.

Orain dela gutxi, Muxikako Udalak enpresak aurkezturiko txosten tekniko bat helarazi digu: *“Muxikan (Bizkaia) kokaturiko FINSA Taldeko INAMA enpresaren instalazioen inguruan eragindako giroko zarata mailen eguneratzea. 2005 urtea”* dokumentua, hain zuzen ere.

Azterketa horretatik ateratako ondorioetatik badirudi eginiko ebaluaketaren bidez instalazio horren inpaktu akustikoaren eguneratzea gauzatu nahi dela, instalazioetako zarata gune batzuen inguruan eginiko hobekuntza jardueri arreta emanaz. Adierazi beharrean gaude gure asmoa ez dela lortutako emaitzak baloratu edo zalantzan jartzea. Gustatuko litzaiaguke azpimarratzea ordea, aipaturiko txosten teknikoa parte txostentzat hartu behar dela, enpresaren eskaeraren ondotik egin zelako, eta bere garaian plantak eragindako soinu mailari zegokion ebaluaketa eta beharrezkoak ziren neurri zuzentzaileak adierazi zituen enpresa berak gauzatu zituelako. Azterketa horrek udaleko administrazioa lotzen ez badu ere, hau da, txosten horrek ezin du udalaren baieztapen lana ordezkatu, udalak bai eskatu behar izan zuela ebaluaketa berri bat. Are gehiago jarduerak eragindako zarata berean mantentzeagatik egoera salatzeari utzi ez dioten auzotarren ekitea bertan eta aldaketarik izan gabe mantentzen bada. Dakigunaren arabera ordea, udaleko agintaritzak ez zuen ezer egin, eta jardunbide pasiboa mantendu du aurkeztu izan zaizkion erreklamazioen aurrean.

Erakunde honek hainbatetan azpimarratu izan du, indarrean dagoen araudiaren arabera, mota horretako jardueren jarraipena, ikuskaritza eta kontrola udalek bere gain hartu beharreko beste derrigorrezko zerbitzu bat dela, eta berebiziko garrantzia duela eragozpenak eragiten zaizkien hiritarrentzat. Izan ere, kalteak pertsonen bizi kalitatean du eragin argia.

Horregatik, Arartekoak uste du horrelako instalazioen funtzionamenduaren azterketa egiteak kualifikaturiko langileak eta baliabide material egokiak izatea eskatzen duela. Materiala egoera onean mantendu beharrekoa da, eta langileak libre egon behar dira kontrol bisitak egiteko.

Badakigu udal erakunde guztientzat ez dela beti posible izaten beharrezkoak diren baliabideak izatea industria jarduera baten funtzionamenduaren

baieztapen eta ikuskapen lan guztiak egiteko. Dena dela, Muxikako Udalak ezin uka dezake nahikoa baliabide ekonomiko dituela enpresa espezializatu bati zerbitzu hori egiteko eskatzeko. Garrantzia maila horretako instalazio bat herri batean kokatzeak onura ekonomiko garrantzitsuak dakartza, eta diru hori enpresak garatzen duen jarduerak kaltetu ditzakeen auzotarren interesen babesa bermatzeko beharrezkoak diren zerbitzuak emateko ere erabili beharko litzateke. Babes hori instalazioetatik gertu bizi diren auzotar bakoitzean zehazten da.

Bigarrenik, atmosfera kutsatzen duten isurpenengatik jarritako salaketei dagokienez, baieztatu ahal izan dugu 2004ko irailaren 3an jazotako gertakari kutsatzailearen aurrean Muxikako Udalak Eusko Jaurlaritzako Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Sailari eskatu ziola INAMA, S.A. enpresaren inguruko airearen kalitatearen ebaluazioa egiteko. Gertakari horrek plantaren inguruan bizi diren hainbat auzotarren arnasbidean kalteak eragin zituen. Arrazoi hori dela-eta, unitate mugikorrek bertaratu ziren laginketa egiteko.

Datuak jasotzeko kanpaina 2004ko azaroaren 10a eta 2005eko ekainaren 8a bitarte egin zen.

2005eko ekainaren 21ean eginiko Aire Kontroleko Teknikariaren txostenean jasotako emaitzetatik, honakoa ondorioztatu zen: *“Lortutako datuetatik abiatuz, (lortutako datuak 365 egunetara estrapolatuz, egungo mugak aplikatu ahal izateko) s/E.D. 1073/2002-ko limite legalak gainditzen dira bakarrik 10 ugr-ko ebaketa partikulen kutsatzailerako (behin balio osoak zuzendu ondoren 1,2-ko zuzenketa faktorearen bidez, eta Saharako sarrerak kenduta). Zehazki, 1. eta 3. kokapenean antzeman dira gainditzeak. Horrela, lehenengo kokapenean (Astelarra auzoa) egun kopurua gainditzen denean eguneko legez onarturiko muga gaindituz, hirugarren kokapenean (San Roman auzoa) urterako ezarritako muga gainditzen da.”*

Jarduerak eragindako isurketek araudiak ezarritako muga legalak gainditzen dituztela baieztatuta ere, kasu honetan eskumenak dituen administrazioak, Eusko Jaurlaritzako Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Sailak alegia, ez du egokitzen jo balizko arau-hauste batengatik zehapen espediente bat bideratzea. Balizko arau-haustea Euskal Autonomia Erkidegoko Ingurumena Babesteko otsailaren 27ko 3/1998 Legearen 110.1 artikularekin lotura duen 109 b) artikulua zehazten du.

Horri dagokionez, gogorarazi nahi dugu Justizia Epaitegiek azpimarratu ohi dutela: *“eskumenak dituzten agintaritzek, industria edo lokal batek eragindako zarata, usai, dardara, eta abarrek indarreko araudia betetzen ez dutela antzeman bezain laster, horixe galarazteko betebeharra dute egokiak diren neurriak hartuz. Horrelakorik egingo ez balu, arau-hauslearen erantzukizun bera izango luke.* (Bestak beste, Valentziako Komunitatearen Justizia Auzitegi Gorenaren 1426/1998 Epaia, azaroaren 18koa).

Puntu honetara iritsita, beharrezkotzat jotzen dugu nahikoa frogaturik geratu diren gertakariak laburzki gogoraraztea ondoren zehaztuko dugun moduan:

1. Enpresak ez du taula aglomeratuak eta kogenerazio planta ireki eta martxan jartzeko udaleko lizentziarik.
2. Eusko Jaurlaritzako Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Sailak hainbat errekerimendu egin arren, enpresak ez du proiekturik izapidetu atmosfera kutsatu dezakeen jarduera gisa. Hori dela-eta, ezin izan dira atmosferara isuritako 22 guneen martxan jartzea ikuskatu.
3. Udaleko agintaritzak INAMA, S.A. enpresak inguruko etxebizitzetan duen inpaktu akustikoaren gainean eginiko baieztapen bakarretik ondoriozta daiteke, araudiak ezartzen dituen parametroak gainditu egiten direla. Horrela, Eusko Jaurlaritzako Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Sailak airearen kalitatearen gaineko ebaluazioan atmosferan antzemandako PM 10-eko mailak aplika daitekeen araudiak ezarritako gehieneko muga gainditzen duela baieztatzen da.
4. Udaleko espedientearen izapidetzean bi gertakari antzeman ahal izan dira. Batetik, enpresa jarduera indarrean dagoen araudira egokitzearekiko iheskor dabilela. Bestetik, eskumenak dituzten administrazioek jarrera pasiboa eta permisiboa agertu dutela kalteturikoek aurkezturiko salaketen eta industria jardueraren funtzionamendutik baieztaturiko klandestinitate egoeraren aurrean.

Administrazioaren jarduera eza frogaturik geratu da, eta horregatik adierazi behar dugu EKren 45. artikulua ingurumena berreskuratzeaz gain, administrazio publikoei babes lana ere ezartzen diela ingurumenarekiko. Hau da, mantentze lanak eta babestekoak gauzatu behar ditu. Horrek mota honetako instalazioetan esku-hartzeko beharrezkoak diren baliabideak izatea

suposatzen du, behar izan daitezkeen prebentzio, prestazio eta zerbitzu lanen bidez. Horretarako, ezinbestekoa da EKren 53.3 artikulua jasotako ezarpena betetzea. Ezarpen horren arabera, botere publikoek gizarte eta ekonomia politikaren oinarritzko printzipioak babesteko betebeharrak juridikoa dute, eta kasu honetan osasunaren babeserako eskubidearekin eta jardueraren kokapenetik gertu bizi diren pertsonen ingurumen egokiaz gozatzeko duten eskubidearekin bat dator.

Horrela, eskumenak dituzten administrazioek, ingurumenarentzat kaltegarriak diren jarduerak antzematean, ezin gera daitezke pertsona edo ondasunen gaineko kalteetan bihurtu zain. Beharrezkoa da administrazioaren esku-hartzea gauzatzea arrisku egoerarekin amaitzeko, eta horretarako neurri zuzentzaile egokiak hartu beharko dira edo zuzenean erantzukizuna duten horiei adierazitako neurriak gauzatzeko eskatu. Ez dugu ahaztu behar ingurumenaren babesaren xedea ez dela amaitzen eragindako kalteen konponketarekin, elementu eratzailen mantentze lanak ere eman behar direlako.

Gainera, azpimarratu nahi dugu Auzitegi Konstituzionalak gai honen inguruan eman duen doktrinarik berrienak ezartzen duela, administrazioak esku artean dugun jardura bezalako kasuetan eragindako ingurumen kalteen aurrean tolerantzia eta adostasuna agertzen badu, nahiz eta pertsonen osasunerako arriskurik ez ekarri, osotasun fisiko eta moralerako oinarritzko eskubideen (KE 15. art.), pertsonen eta familien intimitatearen (KE 18.1 art.) eta etxebizitzaren mugiezintasuna (KE 18.2) urratzea dakarrela ondorio gisa.

Horren aurrean, Auzitegi Konstituzionalak esku-hartze administratiboaren jarduna exijitzen du ingurumen lizentziaren teknikaren bidez. Jardura horrek ingurumen politika guztiak izan behar duen prebentzio printzipioaren oinarrian egon behar du. Ondorenean, jardueraren bizitza osoan zehar, beharrezkoak diren kontrol neurriak hartu beharko dira une oro bermatu ahal izateko aipaturiko eskubideak ez direla urratzen.

Une honetara arte adierazitakoa kontuan hartuta, Arartekoak uste du ezin dela gehiagoz onartzen eta jasaten jarraitu jardura horien inguruan bizi diren familiek beren etxebizitzak utzi behar izatea, edo justifikatu ezin diren bestelako neurriak hartu behar izatea gutxieneko bizi kalitatea lortu ahal izateko. Kontuan hartu behar da gainera, indarrean dagoen araudiaren arabera Muxikako Udalarari eta Eusko Jaurlaritzaren Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Sailari dagokiela egoera hori galarazteko erantzukizun zuzena

bere gain hartzea. Esku artean dugun kasuan aplika daitekeen araudiak ez ditu bakarrik partikularrak makurtzen ezarpenak betetzera, administrazio bera ere lotzen du. Legaltasun printzipioaren arabera, botere publikoen jarduera guztiak ezagutzera eman behar dira.

Dena dela, adierazi nahi dugu erakunde honek badakiela INAMA, S.A. enpresako titularrek instalazioa zabaltzeko dokumentazioa aurkeztu duela eta Muxikako Udalak 2006ko apirilaren 11n eginiko osoko bilkuran *Muxikako Arau Subsidiarioen Aldarazpen Zehatza "SAU ASTELERRA" industrialak urbanizatzeko lur urbanizagarria bilakatzeko. Industria de Madera Aglomerada, S.A.-INAMAREN sustapena eta Astelarra Auzoko fabrika zabaltzeko hiri lur industrialak lortzeko nahia*". Hala eta guztiz ere, ezin da zalantzan jarri enpresak urte guzti hauetan indarrean zegoen araudira egokitzearen aurrean izandako kontrako jarrera baieztatuta, egun derrigorrezkoa dela eskumenak dituzten administrazioek zalantzan jartzen ari den jardueran esku-hartzea. Horretarako, berehalako eraginkortasunez hartu beharko lirateke indarrean dagoen ordenamendu juridikoaren arabera beharrezkoak suerta daitezkeen neurriak, garatzen den jarduerak kaltetzen dituen pertsonen duten osasuna eta ingurumen egokia izateko eskubidearen arabera.

Horregatik guztiatik, gomendio hauek egin genizkien kasu honetan eskumenak dituzten administrazioei, otsailaren 27ko 3/1985 Legeak –erakunde hau sortu eta arautzekoak– 11.b) artikuluan ezarritakoaren arabera.

13/2006 GOMENDIOA, ekainaren 20koa, Muxikako Udalari egina

1. Euskal Autonomia Erkidegoko Ingurumena Babesteko martxoaren 27ko 3/1998 Legearen 65. artikulua ezarritako erregimen legala aplika dezala. Lege horrek honakoa ezartzen du lizentziarik gabe garatzen diren jardueretarako:

'Dagozkien zigorren kalterik gabe, alkateak jarduera batek beharrezko lizentziarik gabe funtzionatzen duela jakiten duenean, honako jarduketak hauek burutuko ditu:

a)Jarduera legeztatze modukoa baldin bada, bere titularra errekerituko du egoera arauen barruan jar dezan. Horretarako epea emango zaio, eta epea, behar bezala justifikatuko ohiz kanpoko kasuetan izan ezik, sei hilabetekoa baino luzeagoa ez da izango. Gainera, jarduera itxi egin ahal izango da egoerak hori egokia dela erakusten badu interesdunari entzun ondoren.

b) Indarrean dauden sektoreko arauak edo dagozkion udal-ordenantzak betetzen ez direlako jarduera legeztatzerik ez balego, itxi egin behar da, interesatuari entzun ondoren.'

2. Beharrezkoak diren ikuskapen teknikoak berehala egin ditzala, instalazioaren funtzionamenduak inguruan bizi diren auzotarren oinarrizko eskubideen urraketa suposa dezaketen ondorio negatiboak dakartzan baieztatze. Lortzen diren emaitzak kontuan hartuta, arrisku egoera hori luzatzen jarraitzea ekiditeko beharrezkoak diren kautelazko neurriak hartzeko aukera hausnar dezala, jarduera behar bezala garatzen dela bermatzen duen legalizazio espedientea behin betiko ebatzi bitartean.

14/2006 GOMENDIOA, ekainaren 20koa, Eusko Jaurlaritzako Ingurumen eta Lurralde Antolamendu Sailari egina

1. INAMA, S.A. enpresaren instalazioan antzeman diren 22 isurpen guneak araupetzeko derrigorrezkoak diren neurriak har ditzala.
2. Enpresak atmosferara egiten dituen isurpenen gainean kontrol jarduerak egin ditzala, ingurumen atmosferikoaren babeserako 38/1972 Legea garatzen duen otsailaren 6ko 833/1975 Dekretuak jasotzen dituen ezarpenekin bat etorritz.